

bestemt at holde os til de 3 Indstillinger: „passerer“, „kan passere“, „saaer at passere“. Man kunde sige, at vi heller ikke havde Brug for disse mange Varianter, eftersom vi ikke have saa mange Indstillinger, men jeg maa dog tilstaae, at dersom vi overhovedet havde villet bruge den strengere Benævnelse — thi jeg troer, den skal være strengere —: „kan ikke billiges“, havde der maaskee været Grund til at benytte den. Det forekom os imidlertid — idetmindste er det bestemt min Mening —, at naar en Repræsentation vil udtale sig om en Udgiftspost paa den Maade, at den siger „den ikke kan billiges“, turde det være rettere at gjøre Ansvar gjældende.

Naar vi nu gaae over til at kaste et almindeligt Blik paa den Regnskabsperiode, som foreligger, ville ærede Medlemmer see, at der i det Hele er stillet til Disposition for de saakaldte Fællesudgifter: 42,537,553 Rd. 3 β , og at der til dem er brugt: 41,529,508 Rd. 34 β ; der er altsaa i den 2-aarige Periode anvendt 1,008,044 Rd. 65 β mindre end bevilget til de egentlige Fællesudgifter; men dertil kommer endnu Udgifter for Kongeriget og for Slesvig, som udgjøre 308,217 Rd. 45 β . Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med at opregne de enkelte Summer, der desuden angaae Poster, hvis Bessaffenhed Enhver, som har fulgt vor hidtidige Udvikling, meget let vil slutte sig til. De ere deels afholdte af Kongerigets og Slesvigs fælles Kassebeholdnings Renter, og deels ere de reparerede paa Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig saaledes, at Regnskabet balancerer. Naar der spørges, hvorledes Pengene ere komne tilveie, ville ærede Medlemmer erindre, at det er skeet ved Bevillinger af forskjellig Bessaffenhed, hvorom jeg dog i det Mindste for Diebliffet ikke vil udtale mig videre, og hvad der manglede i de Indtægter, som engang vare henlagte under Fællesstaten, er repareret paa de forskjellige Landsdele. Som Følge deraf gaae Indtægt og Udgift accurat lige op, eftersom man naturligtvis ikke har repareret eller taget Mere, end man netop behøvede. Spørger man, hvorledes de forskjellige Hovedconti stille sig, har jeg allerede gjort opmærksom paa, at der i Virkeligheden er brugt 1 Million mindre, end der var bevilget,

og samtlige Hovedconti i Regnskabet have en Mindreudgift med Undtagelse af en eneste, som har en Meerudgift; det er Contoen „Udførlige Udgifter“, hvorpaa der er udgivet 12,070 Rd. 5½ β meer end bevilget. Dette hidrører fra Anskaffelsen af det store Panterskib, hvilket Post forresten ikke har faaet sin endelige Udvikling i den Finantsperiode, vi her behandle. Maaskee jeg tillige for Lydelighedens Skyld maa gjøre opmærksom paa, at man ikke efter disse forskjellige Conti kan domme om, hvor Meget der er gaaet med f. Ex. til Geheimestatsraadet, til Udenrigsministeriet, til Krigs-, Marine- og Finantsministeriet, thi hvert af disse Ministerier har ogsaa sin Conto under „Udførlige Udgifter“, og, naar man vil have et Overblik over, hvad der er gaaet med paa hver af disse Hovedconti, maa dette altsaa drages ud. Det er maaskee ogsaa rigtigt, at jeg, da jeg nu er kommen ind paa en saadan ganske generel Udsigt, erindrer om, at Udgifterne til Lønninger, ja selv til Lønningstillæg under visse Indtægtsposter, f. Ex. under Postvæsenet, Domainevæsenet og flere andre, forlods ere dragne fra Indtægten.

Vi have i vor Betænkning fremdraget forskjellige Punkter, men de ere saavel i Statsrevisionens Betænkning, hvortil vi have henviist, som — det troer jeg at turde sige — ogsaa i den Betænkning, vi have tilladt os at fremlægge, satte saa omstændeligt ud fra hinanden, at jeg ikke skal trætte det ærede Thing med en Gjentakelse. Jeg finder det rigtigere fra min Side at afvente, om ærede Medlemmer maatte give mig Anledning til at udtale mig angaaende et og andet Punkt, for at give tilkjende, hvorledes Udvalget har stillet sig dertil, forsaavidt man ikke skulde kunne see det af selve vor Betænkning.

Af de enkelte Indstillinger, vi have tilladt os at gjøre, er den første, der angaaer de Regnskabsposter, som ikke have fundet deres endelige Afslutning, efter min Mening i den Grad en Selsølgelse, at jeg ikke derom behøver at ytre videre. — Med Hensyn til den næste Post gjør jeg mig en Glæde af at kunne udtale, at vi Alle i Udvalget have været enige om at erkende den Foranstaltning, hvorom der her er Tale, for hensigtsmæssig, og vi have